

DİLAVER ÖZTÜRK

İNSANİ İKİLEM(E)LER

Öğreniyor insan sevmeyi
Adım adım,şehir şehir, sokak sokak
Ve düşmeyi de sabah sabah.

Öğreniyor insan gülmeyi
Saat saat,kitap kitap, güneş güneş
Ve ağlamayı içine gram gram.

Öğreniyor insan susmayı
Kalabalık kalabalık, yalnız yalnız
Ve konuşmayı içinden sitem sitem.

Öğreniyor insan bakmayı
Uzak uzak,hoyrat hoyrat, acı acı
Ve görmeyi için için gerçeği.

Öğreniyor insan nefes almayı
Orman orman, bahçe bahçe
Ya da duman duman nefessiz kalmayı.

Öğreniyor insan hayal kurmayı
Uzak uzak,dost dost,kardeş kardeş
Ya da nokta olmayı bir roman içinde.

Öğreniyor insan üşümeyi
Ayaz ayaz, gece gece, yalnız yalnız
Ve terlemeyi de yıldız yıldız.

Öğreniyor insan kışı
Mevsim mevsim, yağmur yağmur,kar kar
Ve varoluşu ilkbaharda demet demet.

Öğreniyor insan yalnızlığı
yetim yetim, öksüz öksüz, sahipsiz
Ve dostluğu tecrübe tecrübe.

Öğreniyor insan sağlığı
İlaç ilaç, iğne iğne, doktor doktor
Ya da hastalığı porsiyon porsiyon.

Öğreniyor insan ölümü
Ölmeden önce vakti gelince
Nefes nefes, korku korku, yangın yangın
Ya da "asude bir gül bahçesi" ölüverince